
Gunnar Sødal

MINNEORD

DAGFINN ALBRECHTSEN

ANSTEIN BERGAN

ARNT JAKOBSEN

PÅL DAG LINE

Gunnar Sødal døde 30. desember, nær 93 år gammel. En av grunnleggerne av norsk transplantasjonskirurgi og en stor personlighet er gått bort.

Gunnar var fra Hemne, og han ble cand.med. i 1961. Han utdannet seg som generell kirurg i Porsgrunn fra 1963 til 1971. Hans sjef, overlege Kjell Gjertsen, så Gunnars usedvanlige kirurgiske talent og skjønn, hans samarbeidsevne, arbeidskapasitet og pasientomsorg, egenskaper Gunnar brukte til fulle i sitt senere virke.

I 1970–71 fikk Gunnar stipend til ett års opphold hos verdens ledende transplantasjonskirurg Thomas Starzl i Colorado, og familien ble med. I 1972 begynte han ved Kirurgisk avdeling B på Rikshospitalet, og han nedla en enorm arbeidsinnsats frem til han pensjonerte seg i 1998. Ved avdelingen hadde Audun Flatmark startet et nasjonalt program for nyretransplantasjon. Gunnar

ble hans sentrale samarbeidspartner og etter hvert leder av den kirurgiske delen. Familien bodde i en leilighet i den gamle direktørboligen, og han hadde kort vei til jobb. Det kom godt med, gitt arbeidsuker på 60–70 timer med mye nattarbeid. Den første tiden delte Audun og Gunnar vaktbyrden, som også innebar reiser til landets sykehus for å operere ut donornyrer. Samtidig utdannet de nye kirurger til virksomheten, som var i sterk vekst. På 1980-tallet ble Rikshospitalet internasjonalt anerkjent som ett av de største og beste innen nyretransplantasjon. Samtidig startet man med transplantasjon av lever og pankreas.

Gunnar var en beskjeden og stillferdig kirurg. Det var en ro over ham, og han skapte trivsel omkring seg. Han var det gode eksempelet som alle hadde tillit til og respekt for, både leger og sykepleiere internt, og blant samarbeidspartnere på Rikshospitalet og landets sykehus. Hans førsteprioritet på jobb var omsorg for pasientene, og de elsket ham.

I 1996 ble Gunnar tildelt Hjelpstikkerprisen for sitt arbeid for nyretransplanterte pasienter. Han var i tillegg æresmedlem i Norsk kirurgisk forening.

Selv om Gunnar store deler av livet befant seg på jobb, var familien likevel hans fremste prioritet. Han giftet seg med Borgny i 1957, og de fikk 5 barn og 15 barnebarn. Familien flyttet til Røa i 1975, og fritiden ble brukt med dem der, på hytta i Drangedal eller i Hemne. De var ofte på tur, ikke minst på ski.

Borgny og Gunnar var sterkt engasjert i menighetsarbeidet på Røa. Som pensjonister arbeidet de begge i perioder på Haydom Lutheran Hospital i Tanzania.

Mange har mye å takke Gunnar for.

Publisert: 26. februar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0059

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. juni 2026.